

The Sunday Shepherd

Descent of the Holy Spirit
Ukrainian Orthodox Church (Sobor)
in Regina

1305 – 12th Ave,
Regina, SK S4P 4L6

Український Православний
Собор Зіслання Св. Духа в
Реджайні

And serving the congregations of St.
Michael's in Candiac, Selo Gardens Chapel,
St. Volodymyr's in Moose Jaw

Parish Bulletin for the week of November 27, 2016

**23-та. НЕДЛЯ ПО П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ. ГОЛОС 6-ий. СВЯТОГО І
ВСЕХВАЛЬНОГО АПОСТОЛА ФІЛИПА.**

**23-rd. SUNDAY AFT. PENTECOST. TONE – 6. HOLY AND ALL- PRAISED
APOSTLE PHILIP.**

***Please let Father Pawlo know of anyone who is in the hospital or is
convalescing at home or if you may, for any other reason,
wish to have a visit from Father Pawlo
call 306-761-0480 or 306-539-5315 cell.***

Загальна Інформація

Свята Літургія – що-неділі і по святах о год. 10:00 рано. Вечірня – що суботи о год 5:00 ввеч. в Каплиці Села.

Сповідь: Ісповідувати свої гріхи можна в Таїнстві Покаяння кожної неділі, чи свята перед Літургією (від 9:00 до 10:00 рано), або перед чи після Вечірньої Служби напередодні неділі чи свята. А також в будь-який інший день за домовленістю із священником.

Святе Причастя: Причащатись Святих Таїнств Христових за Літургією потрібно як найчастіше, попередньо ісповідувавши свої гріхи в Таїнстві Покаяння і належно приготувившись до Причастя через виконання Молитовного Правил. За додатковими поясненнями, будь-ласка, звертайтеся до настоятеля в будь-який час

Подавання Записок “За Здоров’я” і “За Упокой”: Ви завжди можете подати записки з іменами ваших сродників і помолитись за їх здоров’я і благополуччя чи за упокій померших під час Літургії. Запишіть імена і передайте до Вітваря перед Літургією для попереднього поминання імен спочатку за Проскомидією а потім і за Літургією.

Церковні Треби: Ви завжди можете замовити Треби: Молебні, Панахиди, Освячення, Хрещення, Вінчання, Похорон тощо, попередньо домовившись із священником про час і місце. Якщо вам потрібна додаткова інформація відносно Церковних Треб і їх призначення, звертайтеся до настоятеля за поясненнями.

General Information

The Divine Liturgy is served on Sundays and Feast Days at 10:00 am. Vespers is served at 5:00 pm at Selo Chapel on Saturdays.

Confession: You may always confess your sins in the Holy Mystery of Repentance before Liturgy on Sundays or Feast Days (between 9:00 - 9:30 AM), as well as before or after Vespers. You may also arrange to confess your sins on any other day by appointment with the parish priest.

Holy Communion:

Prayers “For Health” and “For Repose”: Orthodox Christians are encouraged to receive Holy Communion as often as possible, after having prepared themselves by fulfilling the prayer rule, fasting, and confession. For additional information about receiving Communion ask your parish priest. According to our pious Orthodox tradition we approach for the Holy Mysteries regularly and often, for healing of our spiritual and physical illnesses.

You can always request of the church prayers for health or for the repose of the departed by writing down their names and passing this list to the Altar before Liturgy for commemoration at the Proskomedia and during the Liturgy.

Special Services: In time of special needs you can always request special services, such as: Service of Thanksgiving; Requiem/Panahyda for the departed; Blessings; Baptism; Wedding; Funeral; and other services by appointment with your parish priest. For additional information regarding Special Church Services and what they are for, please contact your parish priest.

Our Orthodox faith teaches us the importance of interceding on behalf of others through Prayer. In our prayers today please remember the following faithful who are hospitalized, convalescing or ill: Individuals will be kept on the prayer list for one month.

Wayne (1104)	George ((1104)	Larissa ((1104)	Amy (1104)
Bill ((1104)	Lena (1104)	Merve (1104)	Yvonne H (1104)
Pearl ((1104)	Vicky (1104)	Sophie K (1104)	Mary R (1104)
Katherine L (1104)	Wendy (1104)	Mark (1104)	Donna (1104)

And those in care homes or similar situations:

Ivan Kozey	Bill Warnyca	
Christina Spak	Doreen Kuyek	Carolina Miller
Joyce Stadnyk	Mary Yaremchuk	Larry Trafananko

(Please let Father Pawlo know if there are others who we should pray for.)

And those in special or extraordinary situations: We pray for peace in Ukraine. Вічна Пам'ять! Memory Eternal to all (10,000 plus) who died in the conflict in Ukraine these past weeks and months.

TROPAR OF SUNDAY IN TONE 6

The angelic powers were at Your tomb. The guards became as dead men. Mary stood by Your grave seeking Your Most Pure Body. You captured hades, not being tempted by it. You came to the Virgin, granting life. O Lord Who arose from the dead. Glory to You.

TROPAR OF APOSTLE IN TONE 3

The whole world is splendidly adorned; Ethiopia rejoices, as with a crown is adorned by you, and she does radiantly celebrate your memory, O divinely eloquent Philip, you taught all to believe in Christ and did complete the sermons of the Gospel, therefore, Ethiopia does boldly lift her hands in prayer to God. Beseeking Him to grant us great mercy.

KONDAK OF SUNDAY IN TONE 6

When Christ God, the Giver of life, raised all of the dead from the valleys of darkness with His life-giving hand, He bestowed resurrection on the human race. He is the Savior, the resurrection, the life and the God of all.

GLORY to the Father and to the Son and to the Holy Spirit.**KONDAK IN TONE 8**

Your disciple and friend, as follower of Your sufferings O Lord, the divinely eloquent Philip, proclaimed You to the world as God; by his prayers and through the Theotokos, keep Your Church and every city from their enemies, O most Merciful One.

NOW AND FOREVER and to the ages of ages, Amen.**THEOTOKION IN TONE 6**

O Protection of Christians that cannot be put to shame, unchanging mediation unto the Creator, do not despise the suppliant voices of sinners, but be quick to come to our aid, O Good One, who in faith cry out to You: hasten to intercession and come quickly to make supplication, for You, O Theotokos, always protect those who honour You.

PROKIMEN IN TONE 6

O Lord, save Your people, and bless Your inheritance.
O Lord, to You will I call. O my God, be not silent unto me.

ТРОПАР НЕДІЛЬНИЙ НА ГОЛОС 6

Ангельські сили на гробі Твоїм і ті, що стерегли, умертвіли, і стояла Марія у гробі, шукаючи пречистого тіла Твого. Полонив Ти ад, не спокушений ним, зустрів єси Діву, даруючи життя, Господи, що воскрес із мертвих, слава Тобі.

ТРОПАР СВ. АПОСТОЛА НА ГОЛОС 3

Прикрашається світ увесь, Єфіопія радіє, мов вінцем, прикрашена тобою, і простившись світло торжествує пам'ять твою, провіснику Божий Пилипе, ти ж бо всіх вірувати Христу навчив і проповідь євангельську гідно здійснив, а тому сміливо рука єфіопська підносить на молитву до Бога, Котрого й моли, щоб дарував Він нам велику милість.

КОНДАК НЕДІЛЬНИЙ НА ГОЛОС 6

Життєдавець Христос Бог, животворчою рукою з темряви безодні воскресивши всіх померлих, воскресіння подав людському родові. Він бо є Спаситель, воскресіння, життя і Бог усіх.

СЛАВА Отцю і Сину і Святому Духові.**КОНДАК АПОСТОЛА НА ГОЛОС 8**

Учень і друг Твій, і наслідувач страждань Твоїх для всього світу Тебе, Бога, проповідує, глашатай Божого слова Пилипа, його молитвами від беззаконних ворогів Церкву Твою і кожне місто Твоє, Богородиці ради, збережи, Всемиловитий.

І НИНІ і повсякчас і на віки вічні, Амінь.**БОГОРОДИЧНИЙ НА ГОЛОС 6**

Заступнице християн усердная, молитвенница до Творця надійная, не зневаж молитви грішників, але прийди швидше, як Благая, на поміч нам, що з вірою взиваємо до Тебе, поспіши на молитву і скоро прийди на благання, бо Ти заступаєшся завжди за тих, що шанують Тебе, Богородице.

ПРОКИМЕН НА ГОЛОС 6

Спаси, Господи, людей Твоїх і благослови насліддя Твоє.
До тебе, Господи, взиваю, Боже мій, не мовчи передо мною.

ANOTHER PROKIMEN IN TONE 8

Their proclamation has gone out into all the earth
and their words to the ends of the universe.”

ДРУГИЙ ПРОКІМЕН НА ГОЛОС 8

По всій землі лунає голос їх, і до краю
вселенної слова їх.

Апостол – Epistle**3 Послання до Ефесян Святого Апостола Павла читання 2:4–10**

Браття! Бог, багатий на милість, через Свою превелику любов, що нею Він нас полюбив, і нас, що мертві були за прогріхи, оживив разом з Христом, - спасені ви благодаттю, - і разом із Ним воскресив, і разом із Ним посадив на небесних місцях у Христі Ісусі, щоб у наступних віках показати безмірне багатство благодаті Своєї в доброті до нас у Христі Ісусі. Бо спасені ви благодаттю через Віру, а це не від вас, - то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився. Бо ми - Його твориво, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них проживали.

3 Першого Послання до Коринтян Святого Апостола Павла 4:9-16

9. Мені бо так здається, що Бог поставив нас, апостолів, останніми, немов призначених на страту; ми бо стали видовищем і світові, й ангелам, і людям. 10. Ми нерозумні Христа ради, ви ж у Христі розумні; ми немічні, ви ж - міцні; ви славні, ми ж без чести. 11. До сього часу ми голодуємо і спрагли і нагі; нас б'ють, і ми скитаємось. 12. Ми трудимося, працюючи власними руками; нас ображають, а ми благословляємо; нас гонять, а ми терпимо; 13. нас ганьблять, а ми з любов'ю відзиваємось; ми мов те сміття світу стали, покидьки всіх аж досі. 14. Не щоб осоромити вас я це пишу, але щоб як дітей моїх улюблених навести на розум. 15. Бо хоч би ви мали тисячі учителів у Христі, та батьків не багато; бо я вас породив через Євангелію в Христі Ісусі. 16. Отож благаю вас: Будьте моїми послідовниками.

Lesson from the Epistle of Saint Paul to the Ephesians 2:4–10

Brethren, when we were dead through our trespasses, God, who is rich in mercy, out of his excessive love for us, gave us life through Christ, saved us through his grace, raised us from the dead with him, and made us sit with Jesus Christ in heaven.

Thus, he showed to the coming ages the immeasurable wealth of his grace and kindness toward us in Jesus Christ. For you have been saved by grace through faith. It was not the result of your actions, it was a gift from God. It was not achieved by anyone. So, no one can boast of it. For we are his work, created in Jesus, and pledged to such good actions, which we should perform, as he has foreordained.

Lesson from the First Epistle of Saint Paul to the Corinthians 4:9-16

9. For I think that God has displayed us, the apostles, last, as men condemned to death; for we have been made a spectacle to the world, both to angels and to men. 10. We are fools for Christ's sake, but you are wise in Christ! We are weak, but you are strong! You are distinguished but we are dishonoured! 11. To the present hour we both hunger and thirst, and we are poorly clothed, and beaten, and homeless. 12. And we labour, working with our own hands. Being reviled, we bless; being persecuted, we endure; 13. being defamed, we entreat. We have been made as the filth of the world, the offscouring of all things until now.

14. I do not write these things to shame you, but as my beloved children, I warn you. 15. For though you might have ten thousands instructors in Christ, yet you do not have many fathers; for in Christ Jesus I have begotten you through the gospel. 16. Therefore, I urge you, imitate me.

ALLELUIA IN TONE 6

He that dwells in the help of the Most High will abide in the shelter of the God of heaven. Alleluia.

He will say to the Lord: my helper are You, and my refuge. He is my God and I will hope in Him. Alleluia.

ANOTHER ALLELUIA IN TONE 1

The heavens, O Lord, shall declare Your wonders and Your Truth in the assembly of the saints.

АЛИЛУЯ НА ГОЛОС 6

Хто живе під охороною Всевишнього, той під покровом Бога небесного оселиться. Алилуя.

Каже він до Господа, Ти пристановище і захист мій, Бог мій, і я уповаю на Нього.

АЛИЛУЯ НА ГОЛОС 1

Небеса прословляють чудеса Твої, Господи, і істину Твою в Церкві святих.

Євангелія – Gospel

Від Луки 10:25-37

Ukrainian Bible (UKR)

²⁵ І підвівсь ось законник один, і сказав, Його випробовуючи: Учителю, що робити мені, щоб вічне життя осягнути?

²⁶ Він же йому відказав: Що в Законі написано, як ти читаєш?

²⁷ А той відповів і сказав: Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всім своїм розумом, і свого ближнього, як самого себе.

²⁸ Він же йому відказав: Правильно ти відповів. Роби це, і будеш жити.

²⁹ А той бажав сам себе виправдати, та й сказав до Ісуса: А хто то мій ближній?

³⁰ А Ісус відповів і промовив: Один чоловік ішов з Єрусалиму до Єрихону, і попався розбійникам, що обдерли його, і завдали йому рани, та й утекли, покинувши ледве живого його.

³¹ Проходив випадком тією дорогою священник один, побачив його, і проминув.

³² Так само й Левит надійшов на те місце, поглянув, і теж проминув.

³³ Проходив же там якийсь самарянин, та й натрапив на нього, і, побачивши, змилосердився.

³⁴ І він підійшов, і обв'язав йому рани, наливши оливи й вина. Потому його посадив на худобину власну, і приставив його до гостиниці, та й клопотався про нього.

³⁵ А другого дня, відїжджавши, вийняв він два динарії, та й дав їх господареві й проказав: Заопікуйся ним, а як більше що витратиш, заплачу тобі, як вернуся.

³⁶ Котрий же з цих трьох на думку твою був ближній тому, хто попався розбійникам?

³⁷ А він відказав: Той, хто вчинив йому милість. Ісус же сказав йому: Іди, і роби так і ти!

Євангеліє від Йоана 1:43-51

43. Другого дня вирішив піти в Галилею; і знайшовши Филипа, мовив до нього: «Іди за мною.» 44.

А був Филип з Витсаїди, з міста Андрієвого та Петрового. 45. Зустрів Филип Натанаїла і сказав до нього: «Ми знайшли того, про кого Мойсей у законі писав і пророки, - Ісуса Йосифового сина, з Назарету.» 46. Натанаїл же йому на те: «А що доброго може бути з Назарету?» Мовив до нього Филип: «Прийди та подивися.» 47. Побачивши Ісус, що Натанаїл надходив до нього, сказав про нього: «Ось справжній ізраїльтянин, що нема в ньому лукавства.» 48. Натанаїл же йому: «Звідкіль знаєш мене?» Сказав Ісус, промовивши до нього: «Перше, ніж Филип закликав тебе, бачив я тебе, як був еси під смоковницею.» 49. Відповів же йому Натанаїл: «Учителю, ти - Син Божий, ти - цар Ізраїлів.» 50. Ісус відказав, мовивши до нього: «Тому, що я повідав тобі: Бачив я тебе під смоковницею, - то й віриш! Бачитимеш більше, ніж те.» 51. І сказав до нього: «Істинно, істинно кажу вам: Побачите небеса відкриті, й ангелів Божих, як висходять та сходять на Сина Чоловічого.»

Luke 10:25-37

New Revised Standard Version (NRSV)

²⁵ Just then a lawyer stood up to test Jesus.^[a] “Teacher,” he said, “what must I do to inherit eternal life?” ²⁶ He said to him, “What is written in the law? What do you read there?” ²⁷ He answered, “You shall love the Lord your God with all your heart, and with all your soul, and with all your strength, and with all your mind; and your neighbor as yourself.”²⁸ And he said to him, “You have given the right answer; do this, and you will live.”

²⁹ But wanting to justify himself, he asked Jesus, “And who is my neighbor?” ³⁰ Jesus replied, “A man was going down from Jerusalem to Jericho, and fell into the hands of robbers, who stripped him, beat him, and went away, leaving him half dead. ³¹ Now by chance a priest was going down that road; and when he saw him, he passed by on the other side. ³² So likewise a Levite, when he came to the place and saw him, passed by on the other side. ³³ But a Samaritan while traveling came near him; and when he saw him, he was moved with pity. ³⁴ He went to him and bandaged his wounds, having poured oil and wine on them. Then he put him on his own animal, brought him to an inn, and took care of him. ³⁵ The next day he took out two denarii,^[b] gave them to the innkeeper, and said, ‘Take care of him; and when I come back, I will repay you whatever more you spend.’ ³⁶ Which of these three, do you think, was a neighbor to the man who fell into the hands of the robbers?” ³⁷ He said, “The one who showed him mercy.” Jesus said to him, “Go and do likewise.”

John 1:43-51

43. The following day Jesus wanted to go to Galilee, and He found Philip and said to him, “Follow me.”
44. Now Philip was from Bethsaida, the city of Andrew and Peter. 45. Philip found Nathanael and said to him, “We have found Him, of whome Moses in the law, and also the prophets, wrote – Jesus of Nazareth, the son of Joseph.”

46. And Nathanael said to him, “Can anything good come out of Nazareth?”

Philip said to him, “Come and see.”

47. Jesus saw Nathanael coming toward Him, and said of him, “Behold, an Israelite indeed, in whom is no deceit!”

48. Nathanael said to him, “How do you know me?”

Jesus answered and said to him, “Before Philip called you, when you were under the fig tree, I saw you.”

49. Nathanael answered and said to Him, “Rabbi, you are the Son of God! You are the King of Israel!”

50. Jesus answered and said to him, “Because I said to you, ‘I saw you under the fig tree,’ do you believe? You will see greater things than these.” 51. And He said to him, “Most assuredly, I say to you, hereafter you shall see heaven open, and the angels of God, ascending and descending upon the Son of Man.”

Причасний:

Хваліть Господа з небес, хваліть Його в вишніх. Алілуя.

По всій землі лунає голос їх, і до краю вселенної слова їх. Алілуя.

Communion Hymn:

Praise the Lord from the heavens, praise Him in the highest. Alleluia.

Their proclamation has gone out into all the earth and their words to the ends of the universe. Alleluia.

Молитва

Святий апостоле Филипе, який молився до Господа,
щоб показав вам Отця свого небесного – помолися,

молю, щоб і я, недостойний, того ж сподобився: бачити Бога Отця, із Сином і Святим Духом.

з Акафісту апостолам

Голодомор 1932-1933 рр. в Україні

Найжорстокішим злочином комуністичного режиму проти українського народу був Голодомор 1932-1933 рр. Ця спланована проти українського селянства акція мала ліквідувати основу української нації і національного відродження, зруйнувати незалежні господарства, унеможливити протистояння радянській владі. «Голод заплянувала Москва для знищення українського селянства як національного бастиону. Українських селян знищили не тому, що вони були селянами, а тому, що вони були українцями», - писав американський професор Р. Конквест.

Аналіз тодішніх подій переконливо свідчить, що в українському селі мали місце всі елементи політики геноциду. Такого висновку дійшли і члени Міжнародної комісії з розслідування голоду в Україні, яка працювала в 1988-1990 рр. Геноцидом українського народу визнали Голодомор 1932-1933. Верховна Рада України, а також понад півтора десятка країн світу.

Головною причиною голодомору 1932-1933 рр. була цілеспрямована злочинна політика більшовицького керівництва. Адже сам Сталін визнав, що загальний урожай зерна в 1932 р. перевищував урожай 1931 р. Інакше кажучи, харчів не бракувало. Проте держава цілеспрямовано конфіскувала більшу їх частину (зерна), яке призначалося для насінневого, страхового і фуражного фондів, ігноруючи заклики і попередження українських представників з мість. Це прирєкло мільйони людей на смерть від голоду, який неможливо назвати інакше, як штучний. Спроби протидіяти насильству жорстоко придушувалися. Вище партійно-державне керівництво Української СРР не знайшли в собі політичної волі та особистої мужності протистояти диктату Й. Сталіна, фактично ставши слухняним зряддям у його руках.

Голод, що поширювався протягом 1932 р., набув найстрашнішої сили на початку 1933 р. За підрахунками дослідників, в Україні щодня помирало голодовою смертю 25 тисяч осіб, щогодини 1 тисяча, хщохвилини – 17. Середня тривалість життя українців у 1933 р. у чоловіків становила 7,3 року, а в жінок – 10.9 року.

Залишившись без хліба, селяни їли мишей, щурів та горобців, кісткому муку і кору дерев. Відбувалися численні випадки канібалізму (лише офіційно за фактом канібалізму 1933 р. в Україні було зареєстровано 2 тисячі кримінальних справ). Конфіскації збіжжя тривали, незважаючи на те, що з голоду вмирили цілі села. За вказівкою московських емісарів В. Молотова, Л. Кагановича, п. Постишева, які керували хлібозаготівлею в Україні, коли хліба не було, забирали сухарі, картоплю, сало, соління, тобто всі запаси їжі. Траплялися випадки, коли вилучали навіть шкіряні речі, щоб їх не варили та не їли. Купи зерна та картоплі, зібрані на залізничних станціях для вивезення в Росію, нерідко гнили просто неба. Але охорона не підпускала до них селян. 7 серпня 1932 р. ВЦВК і РНК СРСР ухвалили постанови «Про охорони соціалістичної власності», за якою за крадіжу колгоспного майна вводилася «вища міра соціалістичного захитсу» - розстріл з конфіскацією всього майна або позбавлення волі на термія не менше 10 років. Як крадіжка кваліфікувалася навіть спроба принести додому з колгоспного полі жменю зерна, щоб нагодувати голодних дітей. Не дивно, що сучасники називали цю постанову «законом про п*ять колосів».

Намагаючись врятуватися, тисячі селян, незважаючи на те, що шляхи, які вели до міста, були блоковані, все ж пробивалися туди в надії купити хліба. Однак сільським жителям продавати хліб заборонилося. Не знайшовши порятунку в місті, вони вмирили там просто на вулицях.

Аби позбавити селян можливості дістати щось для харчування, їм не дозволялося також найматися самостійно на роботу на промислові підприємства, переходити або переїжджати в Росію. На кордоні з нею, які і з Білоруссю, а тим більше з Румунією та Польщею, стояли загороджувальні загони, які розстрілювали втікачів з України.

Трагічною була доля селянських дітей, котрим випало відчути на собі пекло Голодомору. «Була весна 1933 р., - згадує один із очевидців, - білим цвітом цвіли вишні, яблуні, були погожі

весняні теплі дні, але сільські діти не бігали, не гралися, а сиділи попід тинами з попухлими ногами, складеними в калачик. У той час у кожному класі сільської школи висів лозунг: «Спасибі товаришу Сталіну за щасливе дитинство!»»

Ратуючи дітей від голодної смерті, окремі батьки будь-якою ціною везли їх до міста і залишали в установах, лікарнях, просто на вулицях. «Хто не мав іншого рятунку, - згадує Р. Дзюбіна, яка під час Голодомору проживала на Київщині, - виходили до поїзда і під час руху закидали своїх дітей до вантажних вагонів, надіючись на те, що їх десь хтось зніме і таким чином дитина виживе».

Тисячі дітей-сиріт, як свідчать документа, бродили поодиночі та групами по селах, дехто помирав на дорозі, інші добиралися до міст, залізничних станцій, просили милостиню, вчиняли дрібні крадіжки. Наприкінці червня 1933 р. на станції Козятин міліція затримала 307, а в липні 1340 голодних безпритульних дітей. Таке саме становище склалося у Жмерниці, Вапнярці, інших великих і малих залізничних станціях. Чимало з цих дітей помирало. Зокрема, на початку червня 1933 р. на тій самій станції Козятин знайдено 15 померлих від голоду дітей.

Допомогу голодуючим намагалися подати західні українці. Зокрема, вони пускали плоти з харчами Збручем і Бугом. Польські прикордонники, знаючи про Голодомор, дивилися на це крізь пальці. Проте на протилежному березі радянські прикордонники стріляли в українців, які намагалися підхопити ті плоти.

Загалом у 1932-1933 рр. в Україні загинуло від 7 до 10 мільйонів осіб. Особливо болісно лихо відобразилося на дітях: у багатьох селах після Голодомору закривалися школи – їх більше нікому було відвідувати. Тим самим підривалася етнічна основа ставлення української нації – село, знищувався прошарок, від якого залежали процвітання суспільства, здатність його до розвитку.

Голодомор став найбільшою трагедією за всю історію українського народу. За масштабом, жорстокістю, цинізмом і організованістю з боку влади та наслідками для майбутніх поколінь він не має аналогів в історії людства. Демографічна катастрофа посяла в душах мільйонів людей фізіологічне почуття страху, необоротно вплинула на генофонд нації. Згідно з Указом Президента України, починаючи з 2000 року у четверту суботу листопада відзначається День пам'яті жертв Голодомору і політичних репресій.

In Memory of the Victims of Famine Genocide in Ukraine, 1923-1933

The famine engineered in Soviet Ukraine in 1932-1933 was a Stalinist crime against humanity. Over seven million defenceless men, women and children met a horrific death by starvation. It was a near-mortal crippling of an emerging nation by a ruthless dictator to mould it into Soviet conformity. The legacy of that punishment, along with Communist purges, the terror of World War II and Nazi occupation resulted, according to historian Norman Davies, in the most catastrophic decline of population of any European country in the 20th century. It also impacted the psyche of a victimized society, where the Communist perpetrators have never been brought to justice and their successors deny any culpability. Consequently, the first declarations on the famine as an act of genocide were made, not in Ukraine but in Canada and the United States, where émigré activists were able to demonstrate their feelings without punishment. Yet even here, they met with disbelief or ridicule, for the Soviet propaganda and the deniers of the genocide famine were effective in academic and leftist circles.

How could famine strike in Ukraine, the land with rich black soils, the breadbasket of Europe? Was it drought that destroyed the crop or armies that pillaged the land? Neither was the case. Rather, it was the misfortune of Ukraine to have emerged at the beginning of the 20th century to struggle for independence and end up in the clutches of an enemy determined to destroy its identity. Following the struggle for independence (1917-1921), the western lands of Ukraine were annexed to Poland, Czechoslovakia and Romania. The largest share of the Ukrainian lands, however, became part of the Union of Soviet Socialist Republics (U.S.S.R., or the Soviet Union). Of those lands, most were included within the Ukrainian Soviet Socialist Republic (or Soviet Ukraine); the rest lay beyond its borders, in the Russian Soviet

Federated Socialist Republic (S.F.S.R., or Soviet Russia). Only the people living within the U.S.S.R. were affected by the famine of 1932-1933.

The famine resulted from food requisitions, imposed from Moscow by the regime of Joseph Stalin, which deprived the Ukrainian peasantry of food. The official explanation for increased food requisitions was to meet the Five Year Plans of Soviet industrialization. Food was taken to provide for the military, employees and industrial workers in the cities; grain was exported in exchange for industrial equipment. But why was so much food taken that would cause people to starve? Why were certain regions targeted with quotas that would lead to starvation? The reasons for this act of genocide may be found in two intersecting areas: the Soviet nationalities policy and the way Marxist ideology was applied.

The Soviet nationalities policy grew out of the need to reconstruct the disintegrated Russian Empire (1917-1921). At first, it attempted to attract non-Russian nationalities into the Communist Party (whose membership was initially mostly Russian) within the newly created state, the Union of Soviet Socialist Republics (1922). As a concession to the people of the former newly independent states, like Ukraine, which the Red Army had “liberated” from its “bourgeois nationalists,” the Soviet Union began to foster education in native languages and cultures, in order to grow native Communist cadres at home and garner adherents abroad to come to Soviet Ukraine and participate in the development of arts and social sciences. However, these intellectuals, like the historian and first President of Ukraine (1918), Michael Hrushevsky, were not trusted. In 1930 they and many others were arrested, charged with subversion, and exiled to other parts of the Soviet Union. Their works and even references to their names disappeared. Meanwhile, the provision of education in Ukrainian language to Ukrainians in the Russian S.F.S.R. became an issue between two entities in the U.S.S.R. The leaders of the Ukrainian S.S.R. (of the Ukrainian National-Communist persuasion) had demanded such a provision since 1925 and gained it for Ukrainian settlements in the Russian Federation by 1931. But this Ukrainian assertiveness was viewed as a challenge to the Russian primacy. Consequently, the Bolsheviks, having made the Ukrainian Communists purge the Ukrainian intellectuals (1930), cynically changed the language policy to favour the assimilation of Ukrainian to Russian (1932). They destroyed the Ukrainian village, which was the hearth of Ukrainian culture, and then purged the Ukrainian Communists (1933).

The initiation of the Five Year Plans in the Soviet Union (1928-1932) corresponded not only with a policy of forced industrialization, but also with the building of “socialism in one country, the U.S.S.R.” Stalin justified his policy in terms of Marxist ideology. In his “Manifesto of the Communist Party” (1872), Karl Marx condemned the peasantry and its individual farming to the garbage heap of history. He viewed industrial farming in the form of collective and state farms as the way of the future. Marx postulated that a class struggle is required to give birth to a new society. He predicted that under capitalism, the peasantry would differentiate into small landowners (budding capitalism) and landless peasantry (proletariat). This would result in an inevitable class warfare, in which the proletariat, guided by the Communist Party, would prevail, form a socialist state and build communism. Vladimir Lenin, who led the Bolsheviks to power in the Russian Empire (November 1917), attempted class warfare, collectivization, and food as a weapon of coercion, but armed uprisings convinced him to allow the peasants to farm as they pleased, provided the land remained nationalized (1921). Collectivization was deferred until sufficient coercive and political power could be mustered to win the war on the stubborn peasantry.

Under the leadership of Stalin, a policy of building socialism in the U.S.S.R. was set in motion (1928). Rural society was to be transformed from traditional peasantry to socialist proletariat working collective and state farms (1930). Individual farmers and to give up their fields, livestock and other farm animals for the good of the collective. Farmers who were better off and could afford to hire help were declared to be “kulaks,” were dispossessed, and exiled to harsh penal labour. Even poor peasants, who opposed collectivization, slaughtered their animals and preserved and hid the meat, were considered saboteurs and enemies of the people. Soviet analysts at the time decried the decline of livestock, but viewed rural population as an expandable surplus that could be replaced, on large farms, with mechanization. In Soviet Ukraine, where farming was more individualistic, the resistance to collectivization was stronger.

This in turn provoked harsher repressions and mass deportations of the so-called “kulaks” to crush the resistance. One survivor, Miron Dolot, vividly described in his book how these unfortunate families were harassed, dispossessed, crammed into cattle cars and sent to slave labour, many dying along the way. By June 1931 more than 60% of the pleasant households in Soviet Ukraine were collectivized, and the drive continued. By 1932 the collective farm – the new form of slavery – became an effective way for the government to extract foodstuffs from the rural population.

Soviet planners set high quotas on grain surplus regions. These were Ukraine, as well as the Black Earth, the Volga and the North Caucasus regions of Russia, where many Ukrainians also lived. Belarus and central and northern regions of Russia were considered grain deficit regions, and so they had lower quotas for foodstuffs. Yet not all grain surplus regions were treated the same way. Ukraine and the Kuban Region in the North Caucasus, inhabited by Ukrainians, were given particularly high quotas of grain to deliver (1930). While this was accomplished as a result of an exceptionally good harvest that year, the following years, with disruptions and poorer harvests, the deliveries to the state left peasants to starve on the farms. In 1932 Stalin sent henchmen, Vyacheslav Molotov and Lazar Kaganovich to Ukraine, where the two rejected the Ukrainian Soviet government pleas for reduced quotas and, despite a starving population, allowed for no concessions. Armed detachments were sent into rural areas; watchtowers were built, and fields were guarded for pilfering. Homes were searched for food and grain, and everything storable was removed. Protesters of quotas were arrested, branded enemies of the people, and executed. Desperate people ate whatever they could. Some fled the villages to the cities (an illegal act for peasants, registered at a collective farm) to beg for food. Borders were sealed to prevent starving beggars crossing into Poland or Romania. Even the border with Russia was controlled to prevent Ukrainian peasantry from getting food there. The Kuban region in the North Caucasus was similarly isolated.

By January 1933, Stalin blamed inadequate deliveries on the Communist Party of Ukraine and the Kuban region. He sent Pavel Postyshev to Ukraine and Shkiriyatov to Kuban to remove inadequate personnel, to purge the schools of Ukrainian academics and cultural leaders and to keep up the pressure on food requisitions. Mass starvation and death from hunger were evident. It was not until March 15 that grain requisitions for the winter were officially halted. Others were issued to prepare for the new crop year, but many villages were now completely empty. A decree, signed by Molotov, called for volunteers from central Russia to settle “the free lands of Ukraine and North Caucasus.” Thousands of Russian families obliged.

How many perished in the famine genocide? No one knows for sure. Authorities would not permit the reporting of starvation as a cause of death. Village death records were intentionally destroyed. And the population census of 1937 was annulled and the census-takers purged because Stalin did not like the losses its preliminary results indicated. Results of the re-commissioned 1939 census were seven million perished in Ukraine alone.

The Soviet government did everything it could to keep the famine genocide a secret. Western reporters in the Soviet Union feared to lose their status. The New York Times correspondent and Pulitzer Prize winner, Walter Duranty, not only knowingly reported falsehoods but even admonished those few, like Malcolm Muggeridge, who reported the story correctly in the Manchester Guardian. Embassies in Moscow were aware of the famine, but the relations with the Soviet Union, a trading partner and a valuable ally during World War II. Academics sympathetic to left wing ideologies denied the holocaust aspect and minimized the famine by attributing it to weather conditions or to the peasantry themselves for killing their livestock during collectivization.

It took a concerted effort of the Ukrainian Americans to establish a Congressional Commission in the United States (1986) that would investigate, under the direction of the historian, James Mace, the genocide aspect of the famine in Ukraine. With Gorbachev’s democratization, the lid of secrecy came off in Ukraine itself. Some accounts of the famine survivors appeared in some Ukrainian journals (1988-90), and in the spring of 1991, the first documentary book on this subject was published in Ukraine, stoking the national will for independence. In independent Ukraine, more facts were uncovered in formerly

secret archives, and more materials were published. Mindful of the 70th anniversary of the famine, the Ukrainian Parliament declared (May 15, 2003) the Holodomor to be “ a genocide of the Ukrainian nation.” Later, the United States House of Representatives adopted (October 21, 2003) its resolution on the 1932-33 man-made famine which, drawing on the findings of its Congressional Commission, supported the government of Ukraine. Meanwhile, the government of Ukraine instructed its embassies around the world to conduct mourning ceremonies in November. It also attempted to prevail in the United Nations for a vote on a motion to recognize the Holodomor as genocide. However, upon pressure from Russia, and abetted by Britain and the U.S., the motion was watered down to exclude the term “genocide”. Clearly, the government of Russia, a self-declared successor to the former U.S.S.R. and wary of the implications, vehemently protested these declarations.

People need to be informed about this horrible affront to humanity. Fittingly, on June 19, 2003, the Senate of Canada, on a motion by Senator Raynell Andreychuk, unanimously adopted a resolution that recognized the Ukrainian famine of 1932-33 as a genocide and condemned any attempt to deny or distort this historical truth as being anything less than a genocide. It designated the fourth Saturday in November as a day of remembrance for those who perished during the time of the Ukrainian Famine/Genocide’ and it called for all Canadians, particularly historians, educators and parliamentarians, to include the true facts of the Ukrainian Famine/Genocide of 1932-33 in the records of Canada and in future educational material.

Dr. Ihor Stebelsky, Professor Emeritus, University of Windsor

ANNOUNCEMENTS

We ask our members to send in information about special – significant date - anniversary or birthday announcements that can be shared with the rest of our membership.

1. WELCOME TO A NEW MEMBER!

Descent of the Holy Spirit Congregation is pleased to welcome our new member – Garry Holowaty who recently joined our Parish. Gary we wish you God’s richest blessings in your life!

2. Прийомні години - отець Павло запрошує всіх до зустрічі в парафіяльній канцелярії або резиденції за попереднім домовленням (306) 761-0480.

Office Hours - Father Pawlo is holding office hours at the Manse office 306-757-0445 or at the residence by appointment 136 - 2501 Windsor Park Rd. 306 761 0480 home; 306-539-5315 cell-мобільний; e-mail: pberezniak@gmail.com

3. Пригадуємо: Просимо шановних членів нашої парафії, якщо хто із Вас змінив адресу або номер телефону, просимо Вас повідомити про це отця настоятеля або кого з членів церковної управи. *Щиро дякуємо за Вашу співпрацю!*

Reminder: We ask the members of our parish, if anyone of you have changed your address or phone number, please notify Father Pawlo or any member of the Parish Council. *We thank you for your cooperation!*

4. An Invitation is extended to all members interested in learning about prayer and intercessory prayer – As a follow-up to the Mission and Youth Committee’s work last Spring an Intercessory Prayer and Study Group planning meeting will take place on Wednesday November 30, 2016 at 7:00 pm – after the Akathyst at the Sobor.

5. Next Parish Council Meeting - Monday November 28, 2016 at Selo Gardens Television Room.

6. Parish Quarterly Meeting Sunday December 11, 2016 after the Divine Liturgy.

7. Selo Personal Care Home is looking for volunteers

The Selo Gardens Personal Care Home could use volunteer help on an ongoing basis. For example, volunteers could be used for assisting staff with recreational activities for the residents. Another area where help would be welcomed is with routine maintenance. The care home is similar to one's own home in that there are always things that need to be fixed, adjusted or replaced. For more information please contact either Lorelei Fletcher, Manager at 790-4444, or Tony Harras, the Chair of the Board, at 586-6805.

SERVICES

November:

Sunday 27 **Divine Liturgy and Panakhyda (Holodomor) at 10:00 am – Sobor**

Wednesday 30 **Akathyst at 6:15 pm – Sobor**

December

Saturday 3 **Vespers at 5:00 pm - Selo**

Sunday 4 **Divine Liturgy at 10:00 am (Entry of Theotokos) - Sobor**

Noon-service at 2:30 pm Nursing Home - Montmartre

Wednesday 7 **Akathyst at 6:15 pm - Sobor**

Friday 9 **Noon-service at 2:45 pm – Pioneer Care Home**

Saturday 10 **Akathyst at 5:00 pm - Selo**

Sunday 11 **Divine Liturgy at 10:00 am - Sobor**

Tuesday 13 **Divine Liturgy at 10:00 am – Selo (St. Andrew)**

Wednesday 14 **Akathyst at 6:15 pm – Sobor**

Saturday 17 **Vespers at 5:00 pm - Selo**

Sunday 18 **Divine Liturgy at 10:00 am –Sobor (St. Nicholas Celebration)**

Monday 19 **Divine Liturgy at 10:00 am – Selo (St. Nicholas)**

Wednesday 21 **Akathyst at 6:15 pm - Sobor**

Sunday 25 **Divine Liturgy at 10:00 am - Sobor**

Wednesday 28 **Akathyst at 6:15 pm -Sobor**

Saturday 31 **Akathyst at 5:00 pm - Selo**

ПОЧАТОК РІЗДВЯНОГО ПОСТУ /ПІЛІПІВКА / від 28-ГО ЛИСТОПАДА до 6 СІЧНЯ
BEGINNING OF NATIVITY FAST /ADVENT/ NOVEMBER 28th – JANUARY 6th

FROM the Fathers -

"The word 'humility' comes from the Latin word 'humus' which means fertile ground... Humility is the situation of the earth. The earth is always there, always taken for granted, never remembered, always trodden on by everyone, somewhere we cast and pour out all the refuse, all we don't need. It's there, silent and accepting everything and in a miraculous way making out of all the refuse new richness in spite of corruption, transforming corruption itself into a power of life and a new possibility of creativeness, open to the sunshine, open to the rain, ready to receive any seed we sow and capable of bringing thirtyfold, sixtyfold, a hundredfold out of every seed...Lord may my life become like the dirt and soil of the earth; an ordinary, unobstructive place where the pain and poison of this broken world silently fall, are absorbed, and miraculously transformed into new life"

- Metropolitan Anthony Bloom, "Beginning to Pray"

**The Ukrainian Orthodox Men's Association (TYC)
is once again hosting a Grey Cup Celebration on**

SUNDAY, NOVEMBER 27TH

in the

SELO GARDENS LOUNGE AND DINING AREA

starting at

4:30 P.M.

Snacks will be provided

**If you would like to attend (to help estimate the attendance),
please notify any of the following:**

Wayne Hydeman at 306-545-2003

Orest Warnyca at 306-584-1844 or 306-584-0501

Tony Harras at 306-586-6805